

תלמודו בידו

דף עה עמוד ב

**א] האם מותר לקנח בתשעה באב בבגד ששרה במים
מבעוד יום ? [מדף עה.]**

**ב] למי מותר לראות מום שנפל בכור בהמה טהורה
לפסוק אם הוא מתירו באכילה ?**

**ג] האם מותר לצאת במנעל של שעם ביום הכיפורים
ובתענית ציבור שנגזרה על הגשמים ?**

**ד] מי שנקטעה רגלו, האם רשאי לצאת בשבת לרשות
הרבים ברגל של עץ ?**

ה] האם מותר לקיטע לצאת ביום הכיפורים ברגל של עץ ?

**א] זעירא: מותר להעבירו על גבי עיניו, ואין צריך לסוחטו מבעוד יום.
רבה בר מרי: כלילה יניחו תחת ראשו, ולמחר מותר לקנח בו פניו ידיו ורגליו.**

**ב] 1. מומחה במומים והלכותיהם, שנטל רשות מן הנשיא לכך.
2. חכם מן הסנהדרין, לר' צדוק צריך ליטול רשות, כדי לגדל כבוד בית הנשיא.
לר' אבא ספק, שהרי אף הוא מופלג בחכמה.
3. כהן אינו נאמן על בכור שלו. כיון שחשוד להטיל בו מום או להתיר את האסור.
על בכור של חברו, לר' מאיר אינו נאמן. לרשב"ג נאמן, וכן הלכה.**

ג] מותר. כיון שהאיסור רק במנעלי עור. וכן מותר לכרוך סודר על רגלו, ולצאת.

**ד] ר' מאיר: מותר, שדינו כמנעל שלו, אף שאינו שוה בכל.
ר' יוסי: אסור, שמא ישמט מרגלו ויעבירונו ארבע אמות ברשות הרבים.**

**ה] אביי: אם יש בראש הקב חתיכות בד רכות ונוחות לסמוך רגלו עליהן, אסור.
לא משום שנחשב מנעל, אלא משום שיש לו תענוג בזה.
וקשה, וכי אסור תענוג שאינו מנעל, והרי מותר לכרוך סודר על רגלו.
רבא: אסור אפילו אם אין בו חתיכות בד רכות, כיון שנחשב כמנעל.
- אין הרגל מקבלת טומאה, כדין פשוטי כלי עץ.
אך אם יש בה בית קיבול לחתיכות בד, מקבלת טומאה.**